

Ordføreren: Som Ordfører for Udvalget har jeg ikke Dispositionsret over dette Forslag. Jeg troer forøvrigt, at den ærede Formand for Finantsudvalget har ganske rigtigt selv været af den Formening, at vi ikke behøvede det; men, som han siger, er det ikke kommet til Erkjendelse i Finantsudvalget; jeg var nemlig dengang i den modsatte Stilling, at jeg meente, at vi skulde gaae den simple Vej at forkaste Loven. Jeg troer forøvrigt, at det var ønskeligt for den hele Stilling af Finantsudvalget ligeoverfor Regjeringen, at ethvert Medlem gjorde saa megen Bødsel paa sig selv, som muligt, for at skaffe Formanden den Satisfaction, at hans Ord ligeoverfor Ministeren har havt en betydelig Vægt; det er en Ting, som ikke er at foragte, at Finantsudvalget, og da til enhver Tid Formanden i Finantsudvalget, kan have Betydning hos Regjeringen, og vi bør ikke selv svække den.

H. Sager: Efter den Erklæring, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har givet, forekommer det mig ogsaa, at Thinget har sikret sin Ret, og at vi kunne vente, at Fremtiden ikke vil bringe det Slags Strid mere tilstede. Jeg frasalder derfor for mit Bedkommende den heri nævnte Tidsbestemmelse.

G. Winther: Det vilde være langt lettere at lade denne Tilføjeelse bortfalde, dersom man hørte nogen Uttring af den ærede Indenrigsminister, hvorved han gav det Foredrag, der før blev holdt af Finantsudvalgets Formand, Medhold, dersom man hørte, at han vilde anerkjende, at de Grundsatninger, som deri udtaltes, vare saadanne, som ogsaa Regjeringen maatte ansee for rigtige; saalænge dette ikke er skeet, saa finder jeg, at det er meget vanskeligt. Paa den anden Side er det ogsaa altid betænkeligt for de mere underordnede Medlemmer i Thinget, f. Ex. mig selv, at modsætte sig saadanne Udtalelser og saadanne Raad fra de Mænd, som vi have sat vor Tillid til i Finantsager, ved at vælge dem til Medlemmer af Finantsudvalget. Jeg kan derfor for mit Bedkommende ogsaa følge de givne Raad; men jeg nægter ikke, at jeg

troer, det vil være særdeles ønskeligt for Thingets Stilling ogsaa for Fremtiden, om Ministeren kunde udtale sig angaaende Finantsudvalgets Formands Foredrag.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 1:

I første Stykke sidste Linie forandres „1856“ til „1857“.
forkastedes eenstemmigt med 66 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1 (see Anhang, Sp. 621 og 622)
vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

Deraa fattes § 2, tilligemed det dertil stillede Ændringsforslag, under Behandling.

Ordføreren: Det andet Ændringsforslag er kun stillet af en Deel af Finantsudvalgets Medlemmer. Man vil see, at det rammer Lovens egentlige Indhold. Man gaaer ikke løs paa at forandre de der antagne Sætser, men kun paa at forforte Lovens Barighed. Dette har sin Grund saavel deri, at man ikke synes, at de Sætser, som her ere anvendte, ere saa fuldstændigt overveiede, som man kunde ønske, men ogsaa væsentligt deri, at man antager det hele Opkrævningsystem saaledes, som det nu er indrettet, for ikke heldbringende og, paa sine Steder idetmindste, meget kostbar. Naar man gaaer de Oplysninger igjennem, som ere meddeelte Landstinget i det Udvalgs Betænkning, som det andet Thing havde nedsat, saa vil man see, hvor ringe de Summere ere, som der handles om paa enkelte Steder, og man vil snart komme til den Erkjendelse, at der maatte kunne træffes Foranstaltninger, som idetmindste ikke gjorde det kostbarere, Foranstaltninger, hvorved da det hele Credits og Omsætningsvæsen i Landet vilde komme til at gjøre en Bevægelse fremad, og det er for at bringe det til gjentagende Overveielse, at visse Medlemmer af Udvalget have sluttet sig sammen om at gjøre det Forslag til en Forandring i § 2, som nu foreligger, det Forslag nemlig, at der skal indsættes 2 Mar istedetfor 5 Mar.